

ALBINA

Revista săptăminală a asezămintelor culturale

ANUL 57 Seria II-a Nr. 353

8 pagini — 15 bani

Miercuri 29 septembrie 1954

La luptă pentru înflorirea agriculturii, pentru o recoltă bogată

De curind, ziarele au publicat scrisoarea colectivă a muncitorilor, inginerilor, tehnicienilor și țăranilor din unele unități socialiste și a țăranilor muncitori cu gospodării individuale din unele comune din regiunea Galați. În scrisorile publicate, oamenii muncii de pe ogoarele regiunii Galați își iau angajamentul de a strânge la timp și fără pierderi recoltele de toamnă, de a executa la timp arăturile și însămînțările și de a îndeplini la timp toate obligațiunile față de stat. Aceste angajamente sînt o mărturie vie a dragostei cu care oamenii muncii din agricultură vor să întîmpine cel de al II-lea Congres al partidului și cea de a 37-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Aceste scrisori au găsit un larg răsădit în satele patriei noastre. După ce au aflat conținutul acestor scrisori, țăranii muncitori din comuna Vințul de Jos, regiunea Hunedoara, și-au luat numeroase angajamente. Ei s-au angajat ca pe baza specificului locului și a epocilor optime de însămînțare să semene secara de toamnă pînă la 1 octombrie, iar grîul și orzul între 1-30 octombrie. De asemenea, au hotărît ca pînă la 10 octombrie să identifice toate terenurile înțelenite din

vatra satului și să le desțelenească. În vederea realizării acestor angajamente ei au și pornit întrecerea patriotică pe circumscriptiile electorale și comitate de cetățeni.

Asemenea angajamente și-au luat numeroși oameni ai muncii din agricultură. Ele dovedesc dragostea pentru partidul clasei muncitoare, hotărîrea de a contribui cu însuflețire la înflorirea agriculturii, dirzenia cîștigării bătăliei pentru o recoltă îmbelșugată.

În această perioadă la sate se dezbate cu deosebit interes proiectul de Directive al celui de al II-lea Congres al partidului. În fiecare comună țăranii muncitori se arată dornici de a cunoaște bine și de a discuta în adunări măsurile cuprinse în proiectul de Directive, de a vedea ce posibilități există pentru a ridica producția agricolă. În această privință căminele culturale au un rol deosebit de important. Ele trebuie să popularizeze în rîndul țăranilor muncitori — pe înțelesul lor — fiecare capitol din Directive, fiecare punct din angajamentele luate în întîmpinarea Congresului partidului și a zilei de 7 Noiembrie. Odată cu aceasta căminele culturale trebuie să sprijine și grăbirea muncilor pentru stringerea recoltelor de

toamnă, pentru grăbirea arăturilor și însămînțărilor, pentru folosirea pe scară tot mai largă a regulilor agrotehnice.

Întrecerile patriotice care au cuprins satele patriei noastre, în cinstea celui de al II-lea Congres al partidului și a 37-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie trebuie larg popularizate de către activiștii căminelor culturale. În jurul lor să se ducă o largă agitație atît verbală cît și vizuală, pentru ca nici un țăran muncitor să nu fie în afara întrecerilor. La sezători, în cadrul conferințelor și în orice alte ocazii să se popularizeze frunții în muncă și să se generalizeze experiența lor.

Știînd că a venit toamna, că vremea nu așteaptă, să gospodărim bine timpul, să nu pierdem nici o zi, niciun ceas bun de muncă.

Oamenii ai muncii de pe ogoarele patriei noastre! În întîmpinarea celui de al II-lea Congres al partidului și a celei de a 37-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, puneți în slujba dezvoltării agriculturii toată hărnicia și pricepera voastră! Stringeți la vreme recoltelor de toamnă! Grăbiți arăturile și însămînțările pentru ca recoltele anului viitor să fie tot mai frumoase, tot mai bogate!

Tarla se întinde cît cuprinzi cu ochii. Pămîntul a fost arat de tractoarele S.M.T.-ului la o adîncime de 18-20 cm. Acum pe această tarla a gospodăriei agricole colective „30 Decembrie” din comuna Chilieni, raionul Sf. Gheorghe, s-a început însămînțatul grîului de toamnă. Colectiviștii pun cu semănătorile, în ogorul lucrat bine, sămînță de soi, aleasă și tratată.

În întîmpinarea Congresului partidului și a zilei de 7 Noiembrie

Întrecere patriotică

Intr-un tirziu, Cocea Constantin, secretarul organizației de U.T.M. sosi acasă. Venea de la sfat și era neșpus de fericit căci comuna lui, Roșia-Jiu, care nu de mult primise steagul de frunțășă pe raion, chemase la întrecere patriotică toate comunele din raionul Tg.-Jiu.

Au trecut cîteva zile și roadele întrecerii au început să se arate. În ziua de 18 septembrie, în întreaga comună se strînsese recolta de pe 30 hectare de cartofi și 12 hectare porumb, evidențindu-se țăranii muncitori Mihăiță P. Gheorghe, Mihai Constantin, Brăiloiu B. Ioan și Munteanu C. Nicolae.

În timpul acesta și celelalte comune din raion, printre care Moi, Peșteana-Jiu și Peștișani, au pornit serios la recoltarea culturilor de toamnă. Astfel, în comuna Peștișani, tot pînă la 18 septembrie, a fost strînsă recolta de porumb de pe 37 hectare. Frunțăși în muncă sînt țăranii muncitori Alesu Grigore, Fuciora Ion, comunistul Saragea Ion și deputatul Boaroancă Gheorghe.

Ion Stincă
corespondent

Au răspuns cu însuflețire chemării la întrecere

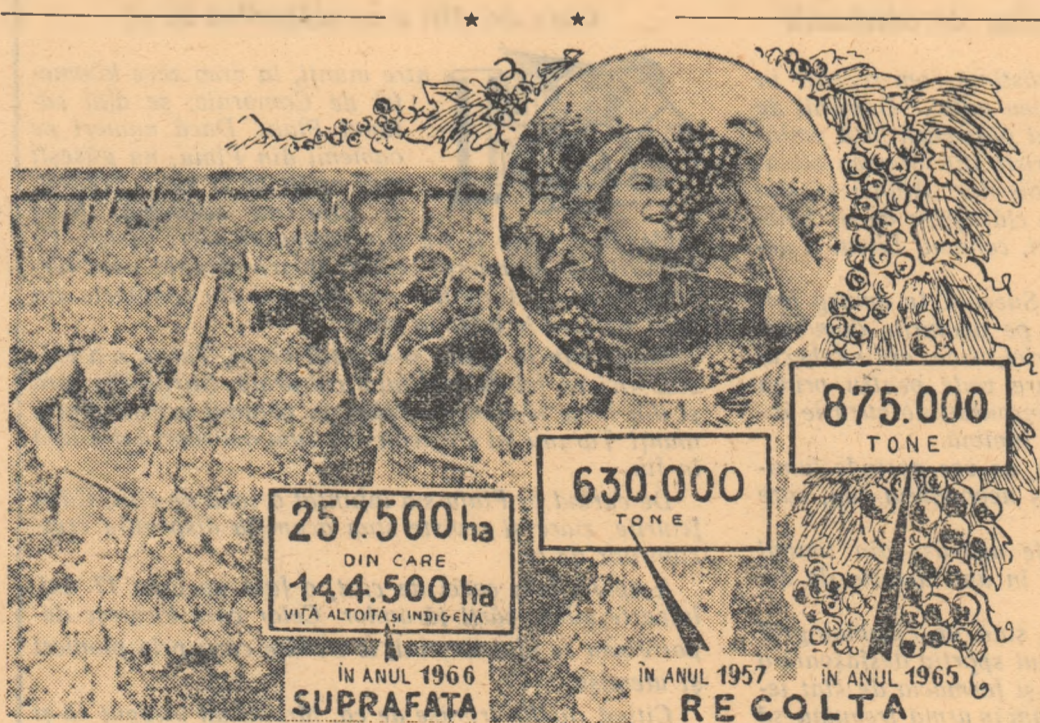
Chemarea la întrecere a oamenilor muncii de pe ogoarele regiunii Galați în cinstea celui de al II-lea Congres al partidului și a zilei de 7 Noiembrie, a fost primită cu multă însuflețire de oamenii muncii din satele regiunii Ploești. Colectiviștii din comuna Bădeni-Miluiți s-au angajat să strîngă recolta de porumb pînă la 5 octombrie și să însămînțeze grîul de toamnă pînă la 15 octombrie. Totodată ei au hotărît ca pînă la 25 octombrie să termine construirea unui saivan pentru 300 oi, a unei maternități pentru scoafe și a unei magazii de cereale cu o capacitate de 18 vagoane. Cu aceeași însuflețire au

răspuns chemării la întrecere și țăranii muncitori cu gospodării individuale din comuna Vintileanca. Ei s-au angajat, printre altele, să recolteze porumbul de pe o suprafață de peste 1.560 hectare pînă la 3 octombrie, să recolteze plantele tehnice pînă la 10 octombrie, să facă arături pentru însămînțările de toamnă pînă la 10 octombrie și să termine însămînțările de toamnă pînă la 15 octombrie. Pentru îmbunătățirea hranei animalelor, țăranii muncitori din Vintileanca vor desțeleni 20 hectare izlaz cu o producție scăzută, pe care vor însămînța plante furajere.

Își construiesc cămin cultural

Pe lîngă strădaniile ce le depun țăranii muncitori din patria noastră pentru a smulge pămîntului recolte tot mai mari, ei muncesc acum cu și mai multă tragere de inimă spre a întîmpina Congresul partidului și ziua de 7 Noiembrie prin noi realizări, înfrumusețindu-și satele, înălțînd numeroase localuri de cămine culturale, școli și alte construcții de folos obște.

În satul Fintînele, comuna Suhaia din raionul Zimnicea, de pildă, tineri și bătrîni muncesc cu voie bună pentru ca pînă la 30 octombrie să fie gata lăcașul de lumină, căminul lor cultural, ce se înalță vîzînd cu ochii.

În anul 1966, suprafața totală de vii să ajungă pînă la 257.500 hectare, din care suprafața cultivată cu viță altoită și indigenă pînă la 144.500 hectare. Recolta globală de struguri să ajungă în anul 1957 pînă la 630.000 tone și în anul 1965 pînă la 875.000 tone.

(Din proiectul de Directive al Congresului al II-lea al partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani).

Cărți noi

Ing. Raicu Emil

„Cum putem îmbunătăți rasele de oi“

Lucrarea apărută de curând în Editura Agro-Silvică de Stat, pune la îndemina crescătorilor de oi însemnate cunoștințe necesare pentru sporirea producției de lapte și lână.

Inspirată din experiența zootehniștilor sovietici și a experiențelor de la noi, cartea cuprinde metode de îmbunătățirea raselor de oi din țara noastră.

Ecaterina Teșanu

„Conserve de legume și fructe“

Cu câtă plăcere mănânci iarna o roșie tăiată în patru! Cu câtă poftă mănânci o pară zemoasă, un nr. înmiresmat sau un ciorchine de strugure dulce ca mierea.

Legumele și fructele ocupă un loc de seamă în hrana noastră și nu pot fi

înlocuite, ca valoare alimentară, prin nici o altă hrană.

Lipsa din organism a anumitor substanțe cuprinse în legume și fructe fac ca să ne îmbolnăvim, uneori chiar foarte grav.

Spre a le putea păstra și consuma și atunci când stresinile caselor sînt găsite cu furături de gheață, trebuie să ne îngrijim de pe acum de păstrarea lor. Să folosim toate mijloacele ce ne stau la îndemână, spre a prefăce legumele și fructele proaspete în provizii care țin cit mai multă vreme. Nu trebuie să se piardă nimic din belșugul grădinilor și livezilor.

Cartea Ecaterinei Teșanu „Conserve de legume și fructe“, editată de curînd de Comitetul Femeilor Democrate din R.P.R., ne dă sumedenie de sfaturi practice cu privire la păstrarea în cele mai bune condițiuni a legumelor și fructelor, ce întărește organismul, păstrează sănătatea noastră și a copiilor noștri.

Ing. Stroe AL
Ing. Olteanu Gh.

„Recoltarea sfeclei de zahăr“

„Recoltarea sfeclei de zahăr“ editată de Editura Agro-Silvică de Stat, este o broșură în care se dau îndrumări pentru cultivarea sfeclei de zahăr.

În această broșură se dau sfaturi cînd trebuie recoltată și cum trebuie recoltată sfeccla de zahăr spre a se evita pierderile.

Sfat la căminul cultural despre proiectul de Directive

Străjuită de două șiruri de costișe, se întinde valea Tirnavei Mari, udată de apele riului cu același nume. Cimpia este netedă dar destul de îngustă. Pe alocuri, chiar și această îngustă fișie de teren este expusă inundației.

Printre așezările ce se înșiruie de-a lungul văii este și comuna Hoghilag. Privind hotarul acestei comune ce urcă pînă pe deal, te întrebi dacă pe aceste locuri poți ține pasul cu timpul în totul muncitorilor agricole. Și totuși, de doi ani, comuna Hoghilag deține drapelul de comună fruntașă în raionul Sighișoara.

De felul lor țărani muncitori din Hoghilag sînt scumpi la vorbă. Asta se vede chiar și în adunări. Gîndesc mult pînă fac o propunere. Cînd însă au hotărît odată ceva, apoi nu se lasă pînă lucrul nu-i înfăptuit. Așa au cîștigat ei și drapelul de fruntași. Și dacă stai de vorbă cu ei despre drapel, despre întrecere cu comuna Daneș în cinstea Congresului partidului și a zilei de 7 Noiembrie, îți spun scurt: „Drapelul nu va ieși din Hoghilag“.

De curînd, cei din Hoghilag au chemat la întrecere Daneșul în cinstea Congresului partidului și a zilei de 7 Noiembrie. Că hoghilenii s-au gîndit bine cînd au fixat punctele întrecerii, se vede din angajamente. Sînt opt la număr, dar fiecare e legat de cele mai grabnice lucrări.

„Să facem traterea integrală a griului de însămințări, schimbarea seminței necorespunzătoare pînă la 25 septembrie; însămințatul să se facă în termen optim și în condiții agrotehnice superioare — adică 90 la sută din planul comunei să se facă cu mașina; apoi se vor face ară-

turi adinci de toamnă în proporție de 90 la sută pentru însămințările de primăvară...“ Acestea sînt numai cîteva din angajamentele luate. Așa au gîndit ei să facă și au și trecut la fapte.

Zilele acestea țărani muncitori din Hoghilag s-au strîns din nou în minunata sală a căminului cultural. De data aceasta s-a pus în dezbatere proiectul de Directive al Congresului al II-lea al partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani. Căminul cultural și-a fixat în planul său de muncă, în vederea întîmpinării Congresului și a zilei de 7 Noiembrie, ca una din cele mai de seamă probleme, popularizarea proiectului de Directive. Dezbaterea cu obștea satului a proiectului de capitol, așezarea graficelor apărute în presă, discuții asupra a ceea ce se poate face în comună în lumina Directivelor, sînt cîteva din măsurile luate în acest scop. S-au dezbătut în seara aceea 4 capitoare. Nu mai multe, pentru că oamenii vor să discute pe îndelețe și temeinic.

Citirea capitolelor a fost făcută de tovarășul Goga Ambrozie, directorul căminului cultural. Identificarea suprafețelor și punerea în valoare a tuturor rezervelor de terenuri a fost prima și cea mai mult dezbătută problemă. Și în Hoghilag sînt asemenea terenuri. Înspre satul Prod, de pildă, — arată Lup Teodor — avem teren pe care, atunci cînd sînt inundații, Tirnava Mare mătură tot în calea ei. Se pot stăvili puhoaietele Tirnavei? Cum să nu. Directivele arată. Putem face canale pentru scurgerea apei și se cîștigă pămînt.

Dar nu numai aci sînt lucruri de făcut. Manchen

Vilhelm ii de părere — și mulți l-au aprobat — că pe ripile din deal care cuprind o suprafață de 6—7 hectare se pot planta pruni, costișele fiind prielnice lor. De altfel în legătură cu plantarea de pomi, cei din Hoghilag, comitetul executiv al sfatului popular în frunte cu președintele, tovarășul Lascu Traian, și-au propus, ca un punct de seamă în cinstea Congresului și a zilei de 7 Noiembrie, executarea de plantări de pomi. În fiecare an zeci de metri din cel mai bun pămînt îl surpă apele Tirnavei. „În felul acesta — arată Vilhelm — nu trece mult și suprafețe mari de pămînt se duc pe apele Tirnavei. În Directive se vorbește și de indigniri și ar trebui să luăm măsuri. Să construim un dig“.

Fiecare capitol a fost discutat cu temeinicie. Tovarășul Goga Aurelia a arătat că și printre vii mai sînt locuri care pot fi folosite. În Hoghilag se poate și trebuie mărită suprafața cultivată cu cartofi, apoi trebuie semănat mai mult orz de toamnă, porumb și plante furajere în vederea dezvoltării creșterii de animale. S-au făcut propuneri în legătură cu grăbirea tratării semințelor pentru însămințările de toamnă.

Dezbătînd la căminul cultural proiectul de Directive, țărani muncitori din Hoghilag au străbătut cu gîndul peste tot hotarul comunei, peste Tirnava care uneori e furioasă. Au văzut-o îndiguită, cumințită. Au văzut ripile, ce păreau pînă acum sterpe, plantate cu pomi roditori. Și aceasta cu ajutorul partidului clasei muncitoare, care le luminează drumul spre o viață mai bună.

Jocuri distractive

CARTE DE VIZITA

Alibai Șian

Amestecînd literele acestui nume oriental, găsiți numele unei reviste și al unui oraș din țara noastră.

ȘARADA

Cuvîntul astfel se împarte: Măruntel e prima parte, iar a doua, jumătate dintr-un uliu,

Și a treia e un fluviu. Toate dacă le unești

Nume de savant găsești.

Parepa Nelu

corespondent

Comuna Văleni,

regiunea Ploiești

CUVINTE CONTRARII

Scund...

Vechi...

Gras...

Dulce...

Bătrîn...

Strîmt...

Negru...

Zi...

Sat...

Vară...

Scriți în dreptul fiecărui cuvînt contrariul său. Cînd tînd apoi la rînd litera de început a noilor cuvinte, veți afla numele unui film românesc despre viața de la sate.

CELE PATRU SEMNE

59382=4

Între cifrele de mai sus puneți semnele celor patru operațiuni aritmetice (+ — × :) astfel încît să obțineți rezultatul arătat.

CELE 8 PROFESII

Se dau următoarele cuvinte arătînd diferite profesii: TRACTORIST, INGINER, STRUNGAR, PROFESOR, CINTAREȚ, CROITOR, TIMPLAR.

Luînd din fiecare cuvînt o singură literă, aceeași ca ordine, veți obține o a 8-a profesiune.

DE SCRIS

S-a luminat satul clăcașilor de odinioară

După un răstimp, am revenit în satul meu natal. Oamenii de aici mai păstrează încă amintirile triste din vremea stăpînirii boierilor. Atunci ei slujeau ca clăcași pe moșia boierească a lui Krupenschi. Astăzi, comuna Liteni a devenit de nerecunoscut.

„Eram lîngă apa liniștită a Sucevei. În amurg priveam spre satul iubit, așezat pe dealurile domoale. Deodată, ca-n basmele copilăriei, s-au aprins becurile electrice! Ca un copil care vede pentru prima dată această minune, cu ochii înrouați de bucurie încercam să număr globurile de lumină.“

„Și în satul nostru, Rotunda, se vor aprinde luminile în curînd“, spunea un moș nepoșelului său, care tocmai trecea podul Sucevei.

În Liteni s-au refăcut casele distruse din timpul războiului și multe s-au clădit în anii aceștia de democrație populară.

Scolile, căminul cultural cu sală de cinematograful și sală de festivități, ca și parcul sportiv desfășoară o vie activitate. Spitalul unificat și farmacia de stat lecuiesc oamenii bolnavi care cu ani în urmă trebuiau să meargă la oraș să-și caute sănătatea.

De asemeni, magazinul universal, restaurantul, librăria și altele, toate vorbesc de începutul unei vieți noi.

Georgeta Anghela
corespondent

Casa de citit a crescătorilor de oi

Intre munți, la vreo zece kilometri de Comarnic, se află cătunul Plaiu. Dacă numeri pe oamenii din Plaiu, nu găsești mai mulți de o sută. Porumb și griu nu seamănă. N-au unde. În schimb li s-a dus vestea de oieri vestiți. Pe plaiurile de pe munții ce înconjoară cătunul pasc turmele de oi ale țărănilor din Plaiu și din comunele din vale, pe care le aduc la vîrat.

Mult timp în Plaiu și-n satul vecin, Tatea, n-a existat nici un fel de instituție culturală. Știrile din țară și din lume n-ajungeau pînă în cătunul acesta dintre munți. Țărani își creșteau oile cum apucaseră din tată în fiu.

De curînd în Plaiu s-a înființat o casă de citit. Cărți felurite, ziare și reviste stau acum la dispoziția crescătorilor de oi.

Responsabila casei de citit, o fată de vreo 17 ani, împarte zilnic cărți țărănilor. Celor care locuiesc de parte sau se află la stîni, le trimite cărți prin pionieri și utemiști.

Citînd cărțile trimise de ea, țărani au început să-și îngrijească în chip nou oile, să obțină mai mult lapte, mai multă lînă.

Izmană Elena

bibliotecară șefă la biblioteca raională
Sinaia

Pentru buna desfășurare a campaniei de cules și vinificație

În jurul orașului Mediaș se întind viile îngrijite și pline de rod ale gospodăriei agricole de stat „Gh. Coșbuc”. De câțiva vreme încoace viticultorii de aici au observat cu bucurie că strugurii soiurilor de vin au început să prindă culoarea caracteristică fiecărui soi. Aceasta, ca și gustul, aroma, dulceața din boabe, le-au spus specialiștilor că în curând trebuie să înceapă culesul viilor.

Să ne oprim, de pildă, la secția din comuna Proștea și să vedem cum s-au pregătit cei de aci pentru a strânge recolta în bune condițiuni și a obține un vin de bună calitate. Melter Ion, șeful secției, Cebuc Ana, brigadieră, Gașpar Bigler, pivnicer, ca și ceilalți muncitori din secție, au luat toate măsurile din timp, revizuiind și repa-

rind toate vasele și tot inventarul necesar. S-au îngrijit să aibă numărul necesar de coșuri și găleți de lemn pentru cules. Zdrobitoarele, dezbrobonitoarele, pompele, presele și toate mașinile cu care vor prelua strugurii — sub îngrijirea pivnicerului Bigler — au fost curățate bine, iar părțile lor din fier au fost șterse de rugină și vopsite din nou. De asemenea, butoaiele, budanele, tocitorile și toate vasele pentru vin le-au controlat cu atenție, iar cercurile ruginate le-au curățat cu pila și vopsit cu vopsea neagră. Apoi au spălat vasele cu apă caldă și sodă de butoaie (în concentrație de 2 la sută), le-au clătit în câteva ape reci, le-au afumat cu pucioasă, iar acum le țin astupate pînă la turnarea vinului în ele.

Pregătiri asemănătoare s-au făcut în mare parte și la celelalte podgorii din țara noastră.

Odată început culesul, va trebui să avem grijă să stringem strugurii pe soiuri, iar cei murdari și bolnavi să-i punem separat. De îndată ce strugurii ajung la cramă, va trebui să-i vinificăm. Strugurii albi se vor vinifica separat de cei negri. Pentru ca să obținem vinuri sănătoase și bine fermentate, va trebui să tratăm mustul cu bioxid de sulf. Astfel mustul se limpește, iar microorganismele aflate în el sînt distruse. Apoi tragem mustul în vase de fermentație și-i adăugăm maia de fermenți selecționați (2 litri la 100 litri must).

ing. I. BEJAN

Pășim cu avînt în lupta pentru recolte bogate

Proiectul de Directive al celui de al II-lea Congres al partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani constituie un mare program de lucru pentru oamenii muncii din industrie și agricultură.

Sarcini deosebit de importante revin și stațiunilor de mașini și tractoare în vederea dezvoltării pe scară tot mai largă a mecanizării muncilor agricole, în vederea sporirii neconținute a producției agricole.

S.M.T. Hărman din raionul Stalin, a obținut succese importante în campania agricolă de primăvară și în campania de recoltare. Astfel, datorită mecanizării muncilor agricole și respectării regulilor agrotehnice, la gospodăria agricolă colectivă „Vulcan” s-au obținut cîte 2.100 kg. grâu la hectar pe o suprafață de 67 hectare, iar la gospodăria agricolă colectivă Codlea cîte 2.096 kg. ovăz la hectar.

La începutul activității noastre, efectuam numai lucrări de arături. Astăzi, cu ajutorul tractoarelor și

a mașinilor agricole de care dispunem, executăm 60-70 la sută din volumul lucrărilor agricole.

În campania de vară 12 batoze au lucrat după metoda Brediu. Aplicînd această metodă, la gospodăria agricolă colectivă „Vulcan”, tractoristul Sasz Ioan a treierat zilnic, timp de 16 zile, între 20-23.000 kg.

Pentru a îndeplini măsurile arătate în proiectul de Directive, pentru a asigura sporirea neconținută a producției agricole, am luat o serie de măsuri care să îmbunătățească neîncetat munca noastră. Pînă la data de 15 septembrie am și executat 800 hectare arături pentru însămînțări și 400 hectare arături adînci de toamnă, atît în sectorul socialist cît și în sectorul individual. În baza experienței de pînă acum, în campania de toamnă vom extinde atît metoda însămînțărilor în rînduri dese cît și în rînduri încrucișate, pentru a dobîndi recolte sporite.

Insuflețiți de avîntul cu

care oamenii muncii de pe ogoare luptă pentru stringerea la timp și fără pierderi a recoltelor de toamnă și pentru executarea la timp a arăturilor și însămînțărilor de toamnă, ne-am luat angajamentul să îndeplinim planul anual pînă la 15 octombrie. În lumina proiectului de Directive va trebui să mărim numărul contractelor cu țărani muncitori din sectorul individual.

În vederea sporirii producției la hectar am hotărît, de asemenea, să muncim în așa fel încît să fie sporită producția la hectar pe terenurile lucrate de stațiunea noastră, cu 100-200 kg. la fiecare hectar de cereale și cu 1.000 kg. la fiecare hectar cu sfeclă de zahăr și cartofi.

Îndeplinind cu cinste sarcinile ce ne revin din proiectul de Directive, vom lupta pentru sporirea neconținută a producției la hectar, pentru creșterea nivelului de trai al oamenilor muncii din patria noastră.

ION CALCII

Inginer șef S.M.T. Hărman

In zi de toamnă

Nici nu s-a luminat bine de ziuă și pe ulițele satului este multă însuflețire. Căruțe trase de cai sau boi grăbesc către cîmp. Muncile de recoltare is în toi. Țăranii muncitori din Valul Traian-Constanța sînt în întrecere cu cei din Basarabi. Și unii și alții vor ca în cinstea Congresului partidului și a zilei de 7 Noiembrie să fie frunțași în muncă. Graficul cu întrecerile pe comune de la sfatul popular arată că țărani muncitori din Basarabi au luat-o înainte.

Cînd ajunse cu căruța la ogorul său cu porumb, Dumitru Dincă văzu cu mirare că Riza Mologană culese aproape jumătate din porumb.

— Dar azi noapte ai dormit aci în lan, măi frate Riza? întrebă Dincă glumind. — M-ai întrecut. Ce te grăbești așa?

— Cum să nu mă grăbesc dacă cei din comuna Basarabi ne-au luat-o înainte?

Nu trecu mult și cîmpul se umplu de oameni, căruțe și pluguri. Unii culeg porumbul, bumbacul, alții fac arături.

Petre Pădureanu termină culesul bumbacului. Puse în car sacii încărcăți cu puful alb de vată și porni către stația de egrenat bumbac.

— 35 kilograme! spuse bucuros magazionerul. — Și este bumbac bun, calitatea întii!...

În aceeași zi au mai venit la stația de egrenat, cu bumbacul cules, și țărani muncitori Ciucuri Șeic, Meli Omer, Ionel Niculescu și alții.

Pînă seara tîrziu s-a auzit scîrțitul căruțelor, încărcate cu roade, venind alene către case. Așa este aci toamna: belșug.

Liniștea s-a așternut peste sat, însă în fața sfatului popular mai stau de vorbă cîțiva oameni. Riza Mologană, Dumitru Dincă și alți țărani muncitori nu-l mai slăbesc cu întrebările pe agentul agricol Vuap Rîșat:

— Ne-au luat-o mult înainte cei din Basarabi?

— Ne-au luat-o! le răspunse agentul agricol — însă putem și trebuie să-i ajungem și chiar să-i întrecem.

A. Băbeanu

Zilnic pornesc spre Orașul Stalin camioane încărcate cu legume și zarzavaturi de la gospodăria agricolă de stat din Stupini.

În fotografie se vede o echipă de muncitori de la această gospodărie lucrînd de zor în grădina de legume. Ei culeg roșiile, le așează cu grijă în lăzi, pentru a fi trimise cît mai repede oamenilor muncii.

Pentru ca în țara noastră să asigurăm aprovizionarea din belșug a oamenilor muncii cu alimente și a industriei ușoare și alimentare cu materii prime agricole, pentru dezvoltarea întregii agriculturi, este necesar să mărim producția de cereale.

Proiectul Directivelor Congresului al II-lea al P.M.R. prevede măsuri deosebit de însemnate pentru mărirea producției globale de cereale și a producției de cereale-marfă. Este necesar să cunoaștem temeinic aceste măsuri, pentru ca în fiecare sat, în fiecare gospodărie, să știm cum să muncim și mai bine ca pînă acum, să contribuim la creșterea bunăstării în patria noastră dragă.

Este necesar ca să se mărească suprafața însămînțată cu cereale în 1955 pînă la 7.220.000 hectare,

iar în 1956 pînă la 7.360.000 hectare. Se prevede ca producția globală de cereale să sporească în următorii 2-3 ani pînă la 10.500.000 tone (o tonă are 1.000 kg.). Pentru aceasta trebuie ca recolta medie la hectar să se mărească în anii 1955-1956 astfel: grâu de toamnă pînă la 1.400 kg.; porumb pînă la 1.500 kg.; secară pînă la 1.300 kg.; orz de toamnă pînă la 1.500 kg.; ovăz pînă la 1.200 kg.; orezul pînă la 3.500 kg.

Ca să putem avea astfel de recolte și chiar mai bogate, este nevoie ca să se introducă și să se respecte peste tot regulile agrotehnice.

Are un rol foarte mare

rînduirea culturilor după plante premergătoare bune. S.M.T.-urile și centrele de închiriat mașini agricole au obligația să sprijine temeinic gospodăriile individuale ale țărănilor muncitori în ceea ce privește prelucrarea solului, întreținerea și recoltatul culturilor și creșterea animalelor. Arăturile adînci de toamnă pentru culturile de primăvară și grăpatul timpuriu de primăvară ajută mult la obținerea unor recolte mari. Sămînța să fie controlată și selecționată, iar însămînțările să se facă la termenul prevăzut pentru fiecare zonă. Dar recolta depinde și de metoda folosită la însămînțat; proiectul de Directive prevede cultivarea

unor suprafețe întinse cu păioase după metoda rîndurilor încrucișate și în rînduri dese, precum și semănatul porumbului în cîmburi așezate în pătrat.

Ingrășămintele organice și cele minerale, lucrările de îngrijire a culturilor după regulile agrotehnice, aplicarea unor metode sovietice de polenizare suplimentară la porumb, secară și alte culturi, sînt menite să ridice mult producția la hectar. Este, de asemenea, stabilită sarcina de a se îmbunătăți soiurile de plante ce se cultivă, de a se crea soiuri de cereale rezistente la cădere, la ger, la secetă, la scuturat și la boli.

Proiectul de Directive re-

Să cunoaștem temeinic proiectul Directivelor Congresului al II-lea al P. M. R.

Cereale mai multe și mai de soi

comandă ca, începînd cu anul agricol 1954/1955, să nu se mai dea planuri de cultură pentru cereale gospodăriilor agricole individuale, urmînd ca acestea să primească în fiecare an, cel mai tîrziu pînă la 1 septembrie, numai obligațiile pentru predarea cotelor către stat. Această măsură este menită să ajute mult la dezvoltarea inițiativei gospodăriilor agricole individuale, înseamnă un nou sprijin pentru țărâni-me muncitoare.

Iată numai cîteva din prevederile proiectului Directivelor Congresului al II-lea al partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani. Să citim și să discutăm la căminul cultural, la cercurile de citit, împreună cu vecinii, acest însemnat document, plin de învățăminte prețioase pentru fiecare țăran muncitor.

2 Octombrie

ZIUA FORTELOR ARMATE ale R.P.R.

Printre sărbătorile dragi poporului nostru se numără și ziua de 2 Octombrie, Ziua Forțelor Armate ale R.P.R. În urmă cu 11 ani, la 2 Octombrie 1943, Guvernul Sovietic a aprobat înființarea pe teritoriul U.R.S.S. a primei divizii de voluntari români — Divizia „Tudor Vladimirescu” — care a participat la lupta pentru eliberarea patriei de sub jugul fascist. Ostașii români au dat dovadă de un eroism legendar în luptele pe care le-au dus cot la cot cu ostașii sovietici pentru alungarea cotropitorilor fasciști de pe pământul patriei noastre.

Armata noastră Populară continuă glorioasele tradiții ale poporului român, care și-a dovedit de-a lungul veacurilor vitejia în lupta pentru apărarea și eliberarea patriei.

Armata R.P.R. este vlăstarul regimului democrat-popular, brațul înarmat al poporului muncitor. Ea este armata muncitorilor și țăranilor muncitori, armata frăției între poporul român și minori-

tățile naționale, reazimul de nădejde al muncii pașnice a poporului nostru.

Cu numele unui ostaș ca Ion Grămadă, care și-a dat viața în postul de sentinelă în lupta cu dușmanul, sau ca Ștefănoiu Ion, care a luptat pînă la sacrificiul vieții împotriva unor spioni și trădători strecurați pe teritoriul R.P.R., se mindrește pe bună dreptate poporul nostru muncitor.

Pătrunși de răspunderea pe care o au ca apărători ai patriei, de necesitatea de a fi temeinic pregătiți, așa cum le-o cere partidul, guvernul și poporul muncitor, soldații, sergenții și ofițerii Armatei noastre Populare întimpină Ziua Forțelor Armate ale R.P.R. cu noi succese în pregătirea militară și politică. Perfecționindu-și neconținut măiestria militară, ostașii Armatei R.P.R. răspund cu cinste înaltei misiuni încredințate de partid, guvern și popor, de a apăra cu devotament rezultatele muncii pașnice ale poporului nostru.

Scrisoarea părinților către fiul lor, ostașul Smed Nicolae

Pentru rezultatele bune obținute în pregătirea de luptă și politică de către soldatul fruntaș Smed Nicolae, comandantul unității a trimis părinților acestui militar o scrisoare de mulțumire. După puțin timp, soldatul fruntaș Smed Nicolae a primit din partea părinților care locuiesc în comuna Comloșul Mare, regiunea Arad, o scrisoare prin care este îndemnat să muncească mereu mai bine, să se instruiască temeinic pentru a fi un apărător de nădejde a muncii lor pașnice, îmbelșugate.

Publicăm mai jos o parte din scrisoarea părinților soldatului Smed Nicolae.

Iubitul nostru copil și frate,

Prin puține rînduri află despre noi că sîntem sănătoși cu toții. Pe aci viața se schimbă de la o zi la alta, iar atunci cînd te vei reîntoarce, multe ți se vor părea noi. Am treierat grîul și avem o recoltă frumoasă, lucru care bine înțelege te va bucura și pe tine.

Ne-ai întrebat dacă ne-am predat cotele la stat. Să știi că le-am predat toate și ne-am făcut datoria așa cum ți-o faci și tu în armată.

Mare ne-a fost bucuria cînd am primit două scrisori: una de la tine și una de la unitatea unde îți faci tu serviciul militar. Tocmai atunci la noi acasă era mulțime de oaspeți. Și tatăl tău, foarte mîndru, a început să citească scrisorile venite, bucurîndu-se de purtarea ta în armată. De un singur lucru nu sîntem mulțumiți, că mai des îi scrii draguței tale, decît părinților tăi.

Dragul nostru copil, îți mulțumim pentru bucuria care ne-o faci prin purtarea ta în armată.

Noi aici avem grijă ca prin munca noastră să fim mereu în fruntea satului. Te sărutăm cu toții și te rugăm să ne scrii mai des, tata, mama și sora.

Un ostaș ca mulți alții — sergentul Vasile Drăghici

De cum a trecut pragul cazărmii, Vasile Drăghici și-a dat seama că este îndreptățit să fie vesel. Din primele zile s-a simțit în Armata noastră Populară ca într-o nouă

școală. A primit haine frumoase, noi, cizme pe măsură, în care puteai „să-ți faci mustața” așa de frumoș străluceau. Dormitoarele,

masa, toate cele erau o dovadă a grijii părintești pe care o acordă partidul fiilor oamenilor muncii ce poartă haina militară.

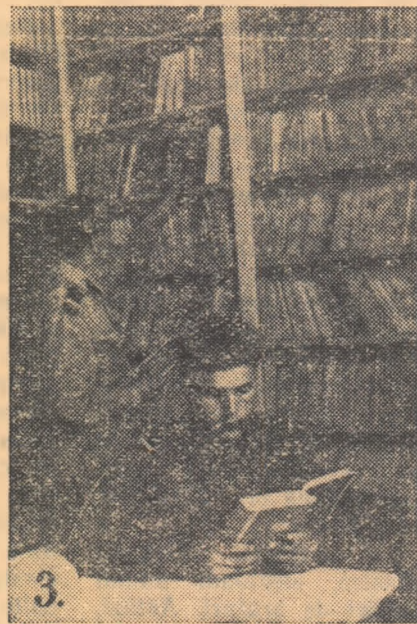
Într-una din zile, vizitînd atelierele din unitate, a avut o frumoasă surpriză. Iată, aici există un atelier de strungărie, iar cei care lucrează sînt militari ca și el. A stat mult de vorbă cu cei din atelier, i-a privit cum lucrează și le-a împărtășit din experiența sa (fot. Nr. 1).

Peste cîteva zile a început adevărata viață de ostaș. A fost cea mai mare bucurie a sa cînd a aflat că va lucra în grupa sergentului Grigore Gheorghe, unul din cei mai buni comandanți de tun și sub comanda acestui sergent va afla tainele tunului, se va instrui pentru a putea apăra cerul scumpei noastre patrii. Soldatul Vasile Drăghici a devenit în scurtă vreme unul din cei mai buni servanți ai tunului. (fot. Nr. 2). Pentru rezultatele obținute, Drăghici a fost avansat soldat fruntaș.

Dovedindu-se fruntaș în pregătirea de luptă și politică, soldatul fruntaș Drăghici a cîștigat stima și încrederea tovarășilor săi, a ute-

miștilor care l-au ales secretarul organizației U.T.M. Noua sa sarcină îi cere să fie și mai bine pregătit, să-și ridice neconținut nivelul cunoștințelor sale, așa cum i se cuvine unui conducător. De aceea, după cum se vede în fotografia Nr. 3, a început să-și petreacă mai des timpul liber la club, unde ostașii au la dispoziție o bibliotecă bogată, cu multe mij de cărți.

Comportarea sa, calitățile sale au făcut ca foarte curînd să fie avansat la gradul de sergent și anul acesta, la aniversarea gloriosului deceniu a eliberării patriei noastre, sergentul Vasile Drăghici a fost recompensat și cu semnul onorific „Artilerist A. A. de frunte”. Așa se face că la serbarea pe care a dat-o

echipa artistică a unității în mijlocul țăranilor muncitori (fot. Nr. 4), sergentul Drăghici, care — printre altele — are și o voce frumoasă, a apărut pe scenă, avînd prinsă pe piept și distincția primită.

Poporul nostru este mîndru că în rîndurile Armatei noastre Populare se numără asemenea ostași de nădejde.

DRAPELUL

de NICOLAE TAUTU

*Iubesc mult viața și mă bucur
De zi cu soare sclipitor,
De orice cînt, de orice flutur,
De primul strigăt de cocor.*

*Iubesc și ploaia și ninsoarea,
Și ceața-naltului Parîng,
Și cînd pornesc secerătoarea
Și snopii grei de grîu îi strîng.*

*Iubesc și toamna aurie
Și fluierul din veac străbun
Și strugurul brumat din vie,
Și cîntecul ce-acum vi-l spun!*

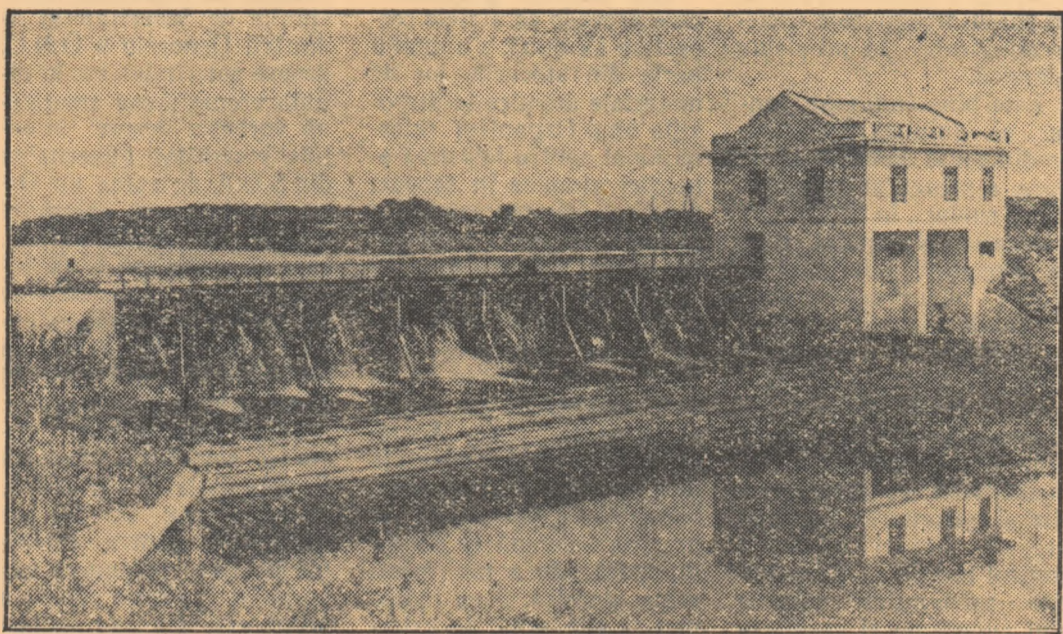
*Iubesc înaltele uzine,
Intinsurile țării mele,
Mereu mai rumene, mai pline...
O, inima-mi cum bate-n ele!*

*Dar cît de viu le simt pe toate
Cînd string la piept mîndrul drapei,
La flancul drept, în unitate
Poporul tot e lîngă el!*

*În pînza lui simt azi căldura
Celui dintîi din răzvrățiți
Cînd dirz, nestăpînindu-și ura,
A îndemnat primul: loviți!*

*...Și n-am pierdut vremea-n risipă.
Cînd liber știu a birui
Iubesc azi fiecare clipă
Și una nu aș dărui!*

*Dar Patriei voi fi în stare
Întreaga viață s-o închin,
Că n-am mai multe vieți mă doare,
O viață doar, e prea pușin!*

Pe riul Vorona din regiunea Tambov se construiește o rețea de uzine hidroelectrice sătești ale statului. Trei uzine electrice au și fost construite.
In clișeu: Uzina hidroelectrică din Soldatcina, de pe riul Vorona.

Yutr-un colhoz DIN ALTAI

Pe vremuri, țăranul care trăia în stepa secetoasă visa un singur lucru: să bea el apă pe săturate, să-și adape vitele și să-și ude straturile din grădină, ca să crească varza și castraveți. În zilele noastre colhoznicii se gândesc la altceva: să sature pământul cu apă, pentru ca acesta să dea recolte mari de grâu, sfeclă de zahăr, legume și fructe.

Socotindu-și puterile și posibilitățile, colhozul „Molotov” a întocmit un plan cincinal de construcții hidrotehnice, care prevede crearea de sectoare de irigație mecanică și prin limanuri, cum și irigarea cu apele provenite din topirea zăpezii a unei suprafețe de aproape 3.500 hectare. În afară de aceasta, se proiectează să se construiască în albia râului Iazevka un lac de acumulare cu un volum de peste 8 milioane metri cubi de apă și să se regleze scurgerea apelor de suprafață pe întreg teritoriul colhozului.

Acest plan cutezător este tradus în fapt. În colhoz au și fost amenajate 9 iazuri mari, cu a căror apă se irigă livada, culturile de legume și în parte sfecla de zahăr și floarea soarelui. Pe riul Iazevka s-a început construirea unui stăvilor înalt de 18, lat de 80 și lung de 600 metri, care va permite irigarea a 300 hectare culturi de legume și rădăcinoase.

Planul cincinal de construcții hidrotehnice este parte integrantă din planul de perspectivă al colhozului „Molotov” pe anii 1951 — 1955. Dar multe părți din acest plan au încetat de a

mai fi o perspectivă, ci au devenit realitate. Așa, de pildă, planul prevedea ca suprafața însămînțată să fie lărgită în anul 1955 până la 6.500 hectare, însă în realitate, folosind o asemenea rezervă a producției colhoznice cum este valorificarea pământurilor virgine și înțelinite, colhozul a însămînțat încă în primăvara acestui an o suprafață de peste 7.000 hectare. Planul a fost depășit, de asemenea, și în ceea ce privește dezvoltarea creșterii vitelor.

Răsfoind planul de perspectivă, citim că principala sarcină a colhozului în cel de-al doilea plan cincinal de după război a constituit-o sporirea recoltelor la hectar la culturile agricole. Recolta de seară de toamnă, grâu de primăvară, ovăz, trebuie să se ridice la cel puțin 3.000 kg. la hectar. Analizând însă hotărîrea plenarelor din septembrie și februarie-martie ale C.C. al P. C. U. S., colhoznicii și-au schimbat proiectele, socotind cu puțință să obțină o asemenea recoltă chiar în anul acesta.

Colhoznicii își întăresc angajamentele aplicând pe scară largă o seamă de măsuri agrotehnice menite să ducă la sporirea recoltelor la hectar pe ogoare de stepă. Ei crează sisteme de irigație și lărgesc suprafețele cu perdele de păduri de protecție, adâncesc stratul de arătură, introduc în sol tot mai multe îngrășăminte organice și minerale și achiziționează noi și noi mecanisme.

O importantă sarcină o constituie, de asemenea, și ridicarea productivității

creșterii vitelor. În această direcție se duce în primul rînd lupta pentru făurirea unei puternice baze furajere. Totodată ia o amploare deosebit de mare mecanizarea lucrărilor cu volum mare la fermele de vite.

Dîndu-și silința să sporească recoltele la hectar la culturile agricole și să ridice productivitatea creșterii vitelor, colhoznicii socot să ridice prin aceasta venitul general bănesc al colhozului în anul 1955. Aceasta va da posibilitatea să se facă mari lucrări de construcție în colhoz.

Colhoznicii au de gînd să construiască case frumoase din piatră cu cîte două apartamente, împrejmuite de grădinițe. Potrivit planului general de amenajare a centrului colhozului, se construiește un club cu o bibliotecă și o sală mare de spectacole. În jurul clubului se începe construirea de noi case de locuit.

★

Vizitarea satului Molotovo din Altai îți lasă o impresie puternică. Colhoznicii de-aici muncesc cu însufletire, biruind numeroasele greutăți ale stepei aspre. Sub conducerea partidului, ei pășesc cu hotărîre, împreună cu întreg poporul sovietic, înainte, pe drumul spre comunism.

B. JIRNOV

Mulgătoarea Elizaveta Vașukova din colhozul „Viață Nouă”, regiunea Arhangelsk, participă la Expoziția Agricolă Unională.

La Expoziția Agricolă Unională

O discuție în fața unui stand

În sala culturilor de cereale din pavilionul R.S.S. Moldovenești de la Expoziția Agricolă Unională din Moscova am văzut în fața unui stand un mare grup de excursioniști. Erau ucraineni din regiunea Herson. Cu toții îl ascultau cu atenție pe un bărbat spătos, de vreo treizeci de ani, cu ochii negri și fața pirlită de soare.

— Cine vorbește? l-am întrebat noi pe unul din excursioniști.

— Avram Dolomanji, șef de brigadă în colhozul „Lenin” din raionul Ceadir-Lunga.

— Tovarășe Dolomanji, ia spune-ne mai amănunțit cum ați obținut dumneavoastră o recoltă de porumb atât de mare?

Inovatorul producției colhoznice luă un știulete de porumb cu boabe mari, zîmbi și-și urmă vorba:

— S-o iau de la început, cu munciile de toamnă: Numai decît după recoltatul cerealelor dezmiriștim ogoarele la adîncimea de 5-8 cm. Aratul de toamnă îl facem cu pluguri cu antetrupiță la adîncimea de 25-28 cm. Totodată boronim pămîntul. Iarna reținem zăpada pe ogoare. Deîndată ce se desprimăvărează boronim chiar în primele două zile ogorul de toamnă cu boroane grele de-a curmezișul. Apoi împrăștiem pe fiecare hectar cîte 8 tone și jumătate de gunoi putrezit și cîte 100 kg. de superfosfat.

— Și ce faceți cînd apar buruieni după boronit? întrebă un zaporojan cu părul cărunt.

— Facem o prașilă cu cultivatorul la o adîncime de 10-12 cm înainte de însămînțare facem a doua prașilă.

— Și cînd alegeți știuleții de porumb de sămînță? se interesă o tinăra într-o rochie pestriță.

— A'egem știuleții în lan, de pe plantele sănătoase și care se coe mai curînd. Însămînțarea o facem în cuiburi așezate în pătrat.

— Nu tratați grăunțele cu granosan? întrebă aceeași tinăra.

— Ba bine că nu; cîte 1 kg. și jumătate de granosan la o tonă de grăunțe. Asta împotriva dăunătorilor și bolilor.

— Ce normă de însămînțare aveți?

— 25—30 kg. la hectar.

— Și la ce adîncime însămînțați? întrebă din nou bătrînul.

— În condițiile de la noi, pe solurile grele, la 10 cm., pe solurile nisipoase la 14 cm. Fără a aștepta să răsară plantele, noi boronim de-a curmezișul rîndurilor cu boroane mărunte. Deîndată ce apar două-trei frunzulițe, facem prima lucrare de întreținere între rînduri și răritul. În fiecare cuib lăsăm cîte 2-3 plante, iar pe un hectar, în mijlociu, cîte 30—35.000 plante.

— Faceți și îngrășare suplimentară? întrebă bătrînul.

— Neapărat — răspuse Dolomanji. — Pe fiecare hectar de porumb punem 2 tone și jumătate de gunoi putrezit și 150 kg. cenușă.

— În anul acesta — interveni iar bătrînul, adresîndu-se lui Dolomanji — cît porumb credeți să obțineți?

— Brigada noastră și-a luat angajamentul să obțină la hectar cel puțin cîte 5.500 kg. de grăunțe, pe 196 hectare. Eu cred că vom obține și mai mult...

— Și cum trăiesc colhoznicii dumneavoastră? urmară să se intereseze excursioniștii.

— Toți au în hambare cîte 10—15 tone de grîne, iar sîpetele sînt pline dădora cu haine, rufărie, încălțăminte.

— Aveți și vinișor? — întrebă cu un zîmbet în colțul gurii bătrînul.

— Păi țînutul nostru, moșule, e un țînut viticol. Avem fiecare și vinișor.

...Excursioniștii îi mulțumiră lui Avram Dolomanji pentru cele spuse și porniră să viziteze și celelalte pavilioane ale Expoziției Agricole Unionale.

ALEXANDR DIMOV

Tara noastră este îndreptătită să facă parte din O.N.U.

Zilele trecute, poporul nostru a luat cunoștință cu deosebit interes de Declarația Guvernului Republicii Populare Romine cu privire la cererea de admitere a R.P.R. ca membru al Organizației Națiunilor Unite.

În Declarație se arată că popoarele lumii, printre care și poporul nostru, „așteaptă ca actuala sesiune a Adunării Generale a O.N.U. să obțină rezultate pozitive pe calea arătată de Conferința de la Geneva, care, punând capăt războiului din Indochina, a dovedit posibilitatea rezolvării pe calea tratatelor a problemelor litigioase oricât de grele ar fi ele”.

Dar pentru ca Organizația Națiunilor Unite să-și îndeplinească cu succes sarcina sa pe plan internațional, este nevoie ca această Organizație să fie cât mai largă, să aibă cu adevărat un caracter universal.

Faptele au dovedit însă că numeroase țări din Europa și din Asia sînt ținute departe de Organizația Națiunilor Unite, cu toate că îndeplinesc prevederile Cartei, privitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească un stat pentru a fi membru al O.N.U.

Este știut că țara noastră, precum și alte țări, au cerut să fie membre ale O.N.U. încă în anul 1947. Este cunoscut, de asemenea, că în cadrul celei de a 7-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U., nu mai puțin de 20 delegații au votat pentru primirea în O.N.U. a 14 state, între care se află și țara noastră.

Nesocotind drepturile legitime ale acestor state, printre care și statul nostru, anumite state interesate au găsit nod în papură, și au târăganat de la an la an admiterea acestor state în O.N.U.

Poporul român care a contribuit cu singele său la victoria aliaților împotriva hitlerismului, care și-a dobîndit independența și suveranitatea națională, care-și îndreaptă toate eforturile pentru ridicarea nivelului de trai al maselor, care luptă necontenit pentru cauza sfîntă a păcii în lume, este pe deplin îndreptătit să fie reprezentat în Organizația Națiunilor Unite.

Politica externă a guvernului român este o politică de pace și colaborare cu toate țările, indiferent de regimul lor social sau politic. Așa cum se arată în Declarația Guvernului Republicii Populare Romine, țara noastră colaborează cu toate statele; o mărturie a acestui fapt sînt cele peste 500 convenții internaționale încheiate de R.P.R. în diferite domenii de activitate. În afară de schimburile comerciale cu U.R.S.S. și cu țările de democrație populară, țara noastră a întreținut relații comerciale cu 44 țări capitaliste. În același timp țara noastră își dă contribuția la manifestările culturale, științifice, sportive, cu caracter internațional.

Iată o seamă de realități care arată că Republica Populară Romină îndeplinește întru totul condițiile prevăzute de Carta O.N.U., că ea este îndreptătită pe deplin să devină membru al acestei organizații.

Primirea R.P.R. în O.N.U., pe lingă că ar pune capăt unei situații anormale care dăinuie de mai mulți ani, ar contribui totodată la întărirea Organizației Națiunilor Unite, la mărirea prestigiului și autorității ei.

Rezolvarea favorabilă a cererii de primire a R.P.R. și a celorlalte state îndreptățite să facă parte din O.N.U. va contribui în același timp la destinderea încordării internaționale, la întărirea păcii în lume.

Poporul român salută cu deosebit interes Declarația Guvernului R.P.R. și cere ca patria noastră să fie primită în Organizația Națiunilor Unite.

O nouă dovadă a mării prietenii romîno-sovietice

Acum cîteva zile, ziarele au publicat Comunicatul sovieto-romin privind predarea către Republica Populară Romină a cotei de participare sovietice în societățile mixte sovieto-romine.

Societățile mixte sovieto-romine au fost create pe baza înțelegerii dintre guvernele U.R.S.S. și Romîniei, după terminarea celui de al doilea război mondial.

În ciuda tuturor greutăților economice, poporul nostru, avînd ajutorul frățesc al mării sale prietene, Uniunea Sovietică, și-a îndreptat toate forțele spre refacerea și dezvoltarea economiei naționale. În acest scop au fost create societățile mixte sovieto-romine. În tot timpul activității lor, cele două părți ale acestor societăți au făcut însemnate investiții în întreprinderile lor. Astfel întreprinderile noastre au primit din Uniunea Sovietică utilaj modern și materiile prime necesare, ajutor tehnic prin metode și cadre de specialiști. În urma investițiilor și a înfăptuirii măsurilor luate, a crescut simțitor puterea și nivelul tehnic al acestor întreprinderi, ceea ce a dus la mărirea corespunzătoare a producției.

Guvernul Uniunii Sovietice și cel al R.P.R. s-au înțeles asupra predării către țara noastră a părții de participare sovietice din 12 societăți. Partea sovietică din aceste societăți predată țării noastre va fi achitată în condițiuni avantajoase, plătite în rate, timp de mai mulți ani. Alături de toate celelalte acorduri economice încheiate între Uniunea Sovietică și țara noastră, acest acord constituie o vie manifestare a sprijinului frățesc pe care-l acordă Uniunea Sovietică țării noastre.

Tratatul sovieto-american în problema atomică

Ziarele au publicat de curînd documentele pe care le-au schimbat guvernul U.R.S.S. și guvernul S.U.A. în cursul tratatelor sovieto-americanice în problema atomică.

Este bine cunoscut faptul că Uniunea Sovietică, credincioasă politicii ei de pace, a prezentat în numeroase rînduri, în cadrul Organizației Națiunilor Unite, propuneri menite să asigure interzicerea necondiționată a armei atomice, cu hidrogen și a celorlalte tipuri de arme de exterminare în masă. De asemenea, Uniunea Sovietică a cerut reducerea simțitoare a armamentelor de toate felurile și garantarea tuturor acestor măsuri printr-un control temeinic. Propunerile guvernului sovietic sînt cunoscute și sprijinite de masele largi populare din lumea întreagă, care vîd în adoptarea acestor propuneri o posibilitate practică ca omenirea să fie ferită de grozăviile unui război atomic.

Iată de ce, în ciuda celor scrise în memorandumul american din 9 iulie, nu Uniunea Sovietică, ci tocmai guvernul Statelor Unite al Americii este acela care a împiedicat pînă în momentul de față încheierea acordurilor de care vorbeam mai înainte. E cunoscut faptul că guvernul sovietic s-a declarat de acord cu propunerea președintelui Eisenhower din 8 decembrie 1953 de a participa la tratative confidențiale sau diplomatice în le-

gătură cu folosirea internațională a energiei atomice în scopuri pașnice.

Dar această propunere, care prevede ca statele respective să pună o anumită parte din stocurile lor de materiale atomice la dispoziția unui Organism internațional pentru folosirea energiei atomice în scopuri pașnice, nu reprezintă o garanție că se va pune capăt cursei înarmărilor. În schimb guvernul sovietic a propus în cursul tratatelor să se examineze totodată și propunerea sa, în care se prevede ca statele participante la Acord, călăuzindu-se de năzuința de a micșora încordarea internațională, își asumă obligația solemnă și necondiționată de a nu folosi arma atomică și cu hidrogen și alte arme de exterminare în masă.

Guvernul S.U.A. a avut o poziție negativă față de Acordul propus.

Documentele publicate în ziare arată că tratativele n-au reușit să treacă încă peste o serie de obstacole, cu toate că în cursul tratatelor guvernul sovietic a insistat asupra necesității unor acorduri internaționale care să asigure folosirea energiei atomice numai în scopuri pașnice. Știința sovietică a dat un exemplu în această privință: în U.R.S.S. funcționează deja prima centrală electrică din lume pe bază de energie atomică.

Deși guvernul sovietic împărtășește părerea guvernului S.U.A., ca Orga-

nismul internațional „ce s-ar crea pentru folosirea energiei atomice în scopuri pașnice să raporteze Consiliului de Securitate și Adunării Generale a O.N.U. despre activitatea sa, în ultima vreme presa americană vorbește despre intențiile cercurilor guvernante din S.U.A. de a crea un Organism în genul „planului atomic al lui Marshall”, care să nu fie sub controlul O.N.U.-ului. Este limpede că acest lucru nu contribuie de loc la rezolvarea problemei folosirii energiei atomice în scopuri pașnice.

După cum se știe, guvernul sovietic a declarat în nota de la 22 septembrie că este gata să continue tratativele pentru examinarea atît a propunerii guvernului sovietic cît și a propunerii guvernului S.U.A.

Din inițiativa guvernului sovietic s-a hotărît publicarea documentelor privitoare la tratativele dintre U.R.S.S. și S.U.A., astfel ca opinia publică să fie informată asupra lor. Fiind vorba de o problemă importantă, care interesează în egală măsură toate popoarele lumii, publicarea acestor documente îi va ajuta pe oamenii simpli de pretutindeni să poată cunoaște adevărul în legătură cu aceste probleme atît de însemnate.

Uniunea Sovietică continuă și mai departe lupta pentru rezolvarea problemei atomice în interesul întregii omeniri dornice de pace.

Taivanul e teritoriu chinez, nu colonie americană!

Spre Taivan s-au îndreptat în grabă, în anul 1949, ultimele rămășițe ale clictii ciancașiste, zdrobite și izgonite de poporul chinez.

Nu a trebuit să treacă multă vreme de la sosirea bandelor lui Cian Kai-și pe aceste meleaguri, pentru ca insula să devină cunoscută în întreaga lume ca o insulă a hoției și a provocărilor războinice. Mii și mii de specialiști militari americani sînt cei care dirijează treburile în Taivan. Ei pretind că această insulă este o nouă colonie a lor.

Poziția geografică a Taivanului i-au făcut pe imperialiștii americani să-l ocupe pentru a-l transforma într-un cap de pod războinic împotriva R.P. Chineze și a altor state asiatice. Baze militare ale Statelor Unite împînzesc întreg teritoriul insulei. Din Taivan își iau zborul avioane militare de fabricație americană, care din iunie 1950 violează necontenit spațiul aerian al Republicii Populare Chineze. Uneltirile din Taivan ale josnicului slugoi Cian Kai-și sînt o primăjdie pentru cauza păcii.

După victoria poporului coreean și restabilirea păcii în Indochina, tot mai dese sînt provocările care pornesc din Taivan împotriva R. P. Chineze.

Incurajată de acțiunile banditești ale stăpînilor lor americani, banda lui Cian Kai-și nu se dă îndărăt de la nici o provocare, cît de josnică ar fi ea, împotriva R.P. Chineze. Iată de ce poporul chinez și-a manifestat hotărîrea de nezdrun-cinat de a elibera Taivanul, lichidînd astfel banda trădătoare a lui Cian Kai-și.

CINCI ANI DE LA PROCLAMAREA R. P. CHINEZE

Priviți în această fotografie șantierul de construire a rezervoarului Şelongkonokiang, situat aproape de Ferma de stat „53”, așezată în partea centrală a regiunii Houpei. Rezervoarul va iriga 250.000 mu (1 mu = 6 ari), transformând pământurile înțelenite în câmpii roditoare.

Poporul chinez pe drumul victorios al păcii și socialismului

În urmă cu cinci ani, la 1 octombrie 1949, s-a proclamat întemeierea Republicii Populare Chineze. 600 milioane de oameni, luându-și soarta în propriile lor mâini, au devenit singurii stăpâni ai uriașei lor țări: China. Încheierea cu succes a războiului de eliberare a poporului chinez înseamnă un eveniment de o covârșitoare importanță nu numai pentru popoarele Asiei, ci pentru întreaga lume. China, țara în jurul căreia inrobitorii imperialiști au încercat să țese pinza neagră a misterelor, a fost smulșă de către fiii ei din ghiarele hrăpărețe ale stăpînitorilor imperialiști. Și astfel China, dintr-o țară inrobită, a devenit o țară independentă, o mare putere în lume, o țară înfloritoare și de nădejde a frontului păcii în fruntea căruia se află marea Uniune Sovietică.

Forța Chinei Populare nu constă numai în sutele de milioane de locuitori și în uriașul ei teritoriu, dar și în bogatele sale resurse de materii prime, în capacitatea ei industrială și mai cu seamă în forța creatoare a poporului chinez, care sub conducerea înțeleaptă a Partidului Comunist, își transformă țara cu o repeziciune uimitoare.

Cu ajutorul frățesc al Uniunii Sovietice, Republica Populară Chineză a dobândit mari succese pe tărîmul economic. Planul cincinal adoptat în 1953 asigură o dezvoltare a tuturor ramurilor de producție. În anul 1952, în principalele ramuri a fost depășită producția cea mai înaltă obținută vreodată în China. Spre sfîrșitul anului 1954 producția globală a industriei moderne urmează să crească de 4,2 ori față de 1949. În agricultură — așa cum arată Ciu En-lai, în raportul prezentat despre activitatea Guvernului Republicii Populare Chineze — s-au realizat succese însemnate, cu toate că dezvoltarea agriculturii rămîne încă în urma cerințelor populației și ale statului. În 1952, recolta globală de cereale și de bumbac a întrecut cel mai înalt nivel atins înainte de eliberare. Pentru țărani chinezi un pericol neconținut era pînă nu de mult și mai continuă să fie într-o măsură tot mai mică, furia apelor. Guvernul R. P. Chineze a dat un mare ajutor pentru construirea sistemului de irigație. Astăzi întreaga Chină este împinșă de sisteme de irigație, multe din ele intrate în funcțiune, altele încă în construcție.

Țăranii chinezi pășesc cu încredere pe calea transformării socialiste a agriculturii. 60 la sută din totalul gospodăriilor țărănești sînt cuprinse în brigăzi de intr-ajutorare în muncă și cooperative. Numărul cooperativelor agricole de producție a ajuns la 100.000. An de an crește suprafața cultivabilă. Ea a ajuns la peste 1 milion kilometri pătrați, adică o suprafață cam de două ori mai mare decît întreaga Franță. În viitor se prevede creșterea recoltei de cereale la 360 milioane tone, adică o cantitate de două ori mai mare decît dădeau pînă în ultimul timp o serie de mari țări producătoare de grîne ca S.U.A., Argentina, Canada, Australia — luate la un loc.

Victoriile obținute în acești cinci ani de către poporul chinez sînt consfințite de Constituția Republicii Populare Chineze, votată de curînd de Adunarea reprezentanților populari din întreaga Chină și care a fost primită cu un vădit entuziasm de masele largi populare din China.

Toate aceste realizări obținute de poporul chinez într-un răstimp atît de scurt sînt o dovadă, fără posibilitate de tăgadă, a uriașei forțe creatoare pe care a dezlănțuit-o revoluția populară în China. Iată de ce trebuie să-și ia gînduși miliardarii de peste ocean că vor putea întoarce înapoi uriașul și viteazul popor chinez, cu ajutorul unor slugoi de teapa lui Cian Kai-și, pe care istoria i-a trimis de mult la locul lor de veci: lada de gunoi.

Simțînd alături de el inimile și gîndurile sutelor de milioane de oameni dornici de pace din toate țările lumii, marele popor chinez sărbătorește cinci ani de mărețe realizări în patria sa liberă — Republica Populară Chineză — pășînd hotărît înaintea pe calea apărării păcii, pe calea construirii unei vieți fericite.

Secerișuri bogate pe malurile fluviului Houaiho

Vaporul înaintează pe cursul larg al fluviului Houaiho, ale cărui ape sînt zăgăzuite de două diguri înalte.

În dreptul satului Wangkiu din districtul Houaiyuan în Anhouei, fotografatul și cu mine coborîm. Satele ascunse în verdeață sînt presărate, ca niște pete verzi, pe marea întindere a cîmpiei cu grîne aurii, ale

de Fou Kiun

20 de ani și este conducătorul unei echipe de ajutor. El ne spune surzînd: „Cum vi se pare grîul? Din fiecare mu (1 mu = 6 ari) vom scoate fără îndoială 75—100 kg grîu”. El ne explică că înainte de îndiguirea fluviului Houaiho pămîntul era inundat

pînă la acoperișurile caselor. După inundația din anul 1950 nu rămăseseră în tot satul decît 24 capete de vite și 16 case. Mai mult de 160 case au fost distruse. Dar în anul 1951, țărani din sat au răspuns cu entuziasm chemării președintelui republicii, Mao Tze-dun, pentru a participa la terminarea lucrărilor de îndiguire a fluviului Houai-

Directorul cooperativelor agricole de producție a comunei Pariyen (al doilea din dreapta), din districtul Houaiyuan, alege semințe de porumb ajutat de membrii cooperativei.

cărora spice grele se leagă-nă în bătaia vîntului. Iată încă o recoltă bogată, care nu ar fi fost posibilă fără lucrările de îndiguire a cursului fluviului Houaiho.

Țăranii din satul Wangkiu ne primesc cu căldură și bucuroși ne spun: „Grîul a dat în pirgă și a sosit momentul secerișului pentru tineri și bătrîni. Priviți cît este de mîndru grîul anul acesta”. Satul Wangkiu are aproape 600 locuitori grupați în 120 familii. Încă din zori țărani se pregătesc să meargă la seceriș, unii cu secerile, alții ducînd vitele la aria de treier. Seara, după cină, cele 20 echipe de ajutor care cuprind mai mult de 90 la sută din locuitorii satului, se adună pentru a-și împărți lucrul pe a doua zi. Aici am văzut pe Wang Tchang-sin, fruntaș în lucrările de îndiguire a fluviului Houaiho. Are numai

tot timpul anului. Dar după zăgăzuirea cursului acestui fluviu, țărani nu se mai tem de inundații și toate familiile de țărani își adună îngrășămintele și muncesc cu rîvnă.

Mergînd mai departe, am intrat în vorbă cu membrii echipei de ajutor, condusă de Wang Pao-yi. Ei au secerat grîul, l-au pus în clăi și se pregătesc să-l încarce.

Am rămas o săptămînă în sat și am văzut că țăraniilor le place să-și compare viața lor de acum cu viața din trecut. 13 ani în șir înainte de îndiguirea fluviului Houaiho, țărani nu au putut culege o recoltă bună. De multe ori ei se hrăneau cu scoarța arborilor și rădăcinile plantelor. Mulți dintre ei părăsiseră satul, iar cei rămași se hrăneau cu ceea ce pescuiau. Wang Pao-ting, în vîrstă de 50 ani, ne spune că altădată apele creșteau

ho. În timpul acestor lucrări, nouă dintre ei au primit titlul glorios de fruntaș în muncă; Wang Kou-ei-sieou a primit de 7 ori la rînd acest titlu. Recolta ultimilor 3 ani depășește cu mult recolta totală a celor 13 ani dinaintea lucrărilor de îndiguire a fluviului Houaiho.

Astăzi, satul Wangkiu e reconstruit. Numeroși țărani și-au putut cumpăra 2 sau 3 costume de haine noi. Țăranii din satul Wangkiu, ca și ceilalți țărani care locuiesc pe tărîmul fluviului Houaiho, se bucură astăzi de binefacerile acestor lucrări. Încrăzătorii în ziua de mîine, ei ne spun că pe baza unei bune organizări a echipei de ajutor, vor întemeia cooperative agricole de producție; în viitor vor folosi tractoare și secerători pășînd astfel pe calea colectivizării socialiste.

ÎN ACUL „ALBINEI”

Au rămas doar cu... dorința

Până nu de mult, căminul cultural din Ploșor, regiunea Craiova, se putea mândri cu un aparat de radio. Astăzi însă, cu aparatul se mândrește... secretara sfatului popular comunal, care l-a mutat în biroul ei.

Astfel, țărani muncitori dornici să asculte radio rămân cu... dorința, iar secretara continuă să rămână cu... aparatul.

O directoare „grijulie”

Pentru ce nu funcționează căminul cultural din comuna Fundul Moldovei, regiunea Suceava?

Pentru că acolo funcționează... directoarea Elena Cîmpeanu, care are grijă mai mult de... căminul ei decât de cel cultural!

Nu e în curent

De ce credeți că din când în când se întrerupe curentul electric în comuna Cristian, raionul Sibiu?

Pentru că... din când în când și electricianul Ion Tarcea își întrerupe activitatea. Și dacă șade el, șade și motorul, iar conducerea întreprinderii raionale de electricitate din Sibiu nu este în... curent cu aceasta.

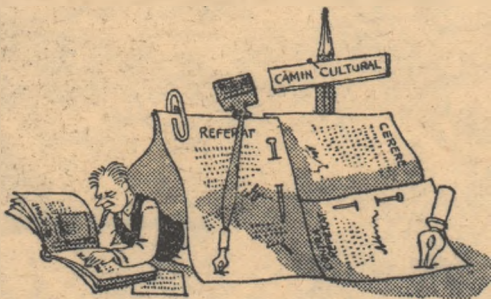
„Amatorul” de cărți

Tare mult iubește cărțile agentul agricol Ion Cojocaru din comuna Țințarei, regiunea Craiova! Cum îi cade în mână vreo carte, nu se mai desparte de ea.

Ca dovadă, nici pînă azi nu s-a despărțit de cele 360 broșuri agricole venite la sfat, încă din primăvară, pentru țărani muncitori din comună.

Mare „dragoste”, n-avem ce spune!

EPIGRAMA

De peste doi ani, în comuna Valea Neagră, raionul Medgidia, trebuia începută construirea unui cămin cultural, însă nici pînă azi nu s-a strîns materialul.

Planuri, cereri, referate,
Coale scrise mii și mii.
Să le-aduni, cămin ai face
...Din cerneli și din hîrții.

În numeroase rînduri, țărani muncitori din comuna Petricani, raionul Tg. Neamț, au cerut președintelui cooperativei, Dumitru Luca, să li se aducă prin cooperativă fiare de plug. Acesta însă le-a răspuns scurt: „Asta nu-i treaba voastră”.

Pentru-arat cer toți brazdare
El s-arată împotriva;
Nu se teme c-o să are
Plugul prin... cooperativă?

Scrisorile lui Ilie Poznașu

(20)

Ajuns și la Oravița, tocmai în regiunea Timișoara, îmi zisei: Hai, Ilie, netezește-ți părul, scutură-ți încălțările și dă și pe la sfatul popular raional. Bun, bucuros, bătuț la ușă... cioc... cioc... Nimic. „Mă, să știi că nu s-aude” și iar ciocănesc. Dacă văzui că nu-mi răspunde nimeni, băgai capul înăuntru. De peste un dosar mă fulgerară doi ochi.

— Ce vrei?

— Bună ziua — zic eu cuviincios.

— Treaba dumitale... Eu te-am întrebat ce vrei.

— Aștia nu răspund nici la bună ziua — zic eu încetșor. Cum să le mai ceri să răspundă la sezișarea trimisă de revista „Albina” sfatului popular raional în urma unei corespondențe primite din Berliște?

— Ce sezișare? mă întrebă tovarășul de la sfat, care de data asta se dovedi că are auzul întreg.

Eu începui atunci să-i înșir:

— Ce cele trei mori din comuna Berliște nu merg... Că lumina electrică vine în comună pe sponci... Că baia de la dispensarul medical nu funcționează de cîțiva ani... Și vorba aia, la o scrisoare e musai să și răspunzi...

— N-avem timp de asta — mă lămurii omul din dosul biroului.

— Bine, bine, dar din timpul care-l aveți, nu puteți pune un pic de-o parte și pentru treburile obștești? Cel puțin să și răspuns așa... Trăseți apoi îndată un scaun, scoaseți carnetul și scrieți:

Telegramă. Către redacția revistei „Albina”.

La sezișarea d-voastră din 24 martie 1954, aflați că: într-adevăr trei mori din Berliște și multe treburi la sfatul popular raional Oravița nu merg bine. La sfatul popular din pricina unui curent nesănătos, sezișările presei sînt puse la dosar și în comuna Berliște curentul electric se distribuie tot la voia întâmplării.

Fiindcă baia dispensarului medical din Berliște nu e bună de nimic, trebuie luate măsuri să fie spălată înții nepăsarea sfatului popular raional.

Și fără să mai stau pe gînduri, dusei telegrama la Oficiul poștal și o semnai Ilie Poznașu.

OAMENI „MILOSTIVI”

Milostivi mai sînt unii oameni din Nicoleşti, regiunea Ploești. De aceea lasă caii și vitele să se odihnească în grajd.

Iar arăturile de toamnă le fac poate... cu me'ci.

Așa se face că pînă la 17 septembrie, din 1.200 hectare s-au arat numai... 17, în toată comuna.

STRIGĂTURI

A venit Ion la vie,
Să culegă razachie.
De cules nu prea culege,
De dormit el doarme-n lege.

Măi vecine hai și tu
La cules de vie-acu.
Ba eu viu doar ca vecin
Să te-ajut la băut vin.

Unde e stăpîn dolarul

„Ocotirea” agricultorilor

La casa unui țaran dintr-un sat din Philadelphia (S.U.A.) oprește o mașină luxoasă, din care coboară un domn elegant.

— Al cui e pămîntul și casa?

— Ale mele.

— Au fost... În numele legii, se expropriază. Aici voi construi eu o fabrică de bombe.

— În grădina mea? Nu se poate. Am să mă adresez la liga pentru ocotirea agricultorilor.

— Fără folos.

— Cum așa?

— Fiindcă eu sînt chiar președintele ligii.

Iagrișorarea părinților

— Tare sînt îngrijorată pentru fiul nostru.

— Dar ce s-a-ntîmplat cu Jean?

— Cînd am plecat de-acasă stătea la masă și citea. Cînd m-am înapoiat, făcea același lucru. Mai tîrziu a învățat la fizică și istorie, apoi mi-a ajutat la niște treburi gospodărești, după care s-a dus foarte cuminte la culcare!

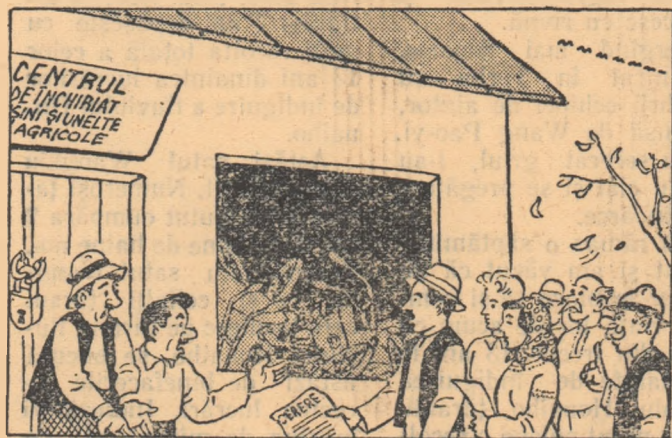
— Nu înțeleg totuși de ce te îngrijorezi atîta?

— Cum să nu fiu îngrijorată! După toate aparențele, fiul nostru va ajunge un om de treabă, iar oamenii de treabă o duc foarte greu în Franța noastră!

(Din „Molodoi Colhoznic”)

DIN ÎNTÎMPLĂRILE LUI MOȘ ARDEI (21)

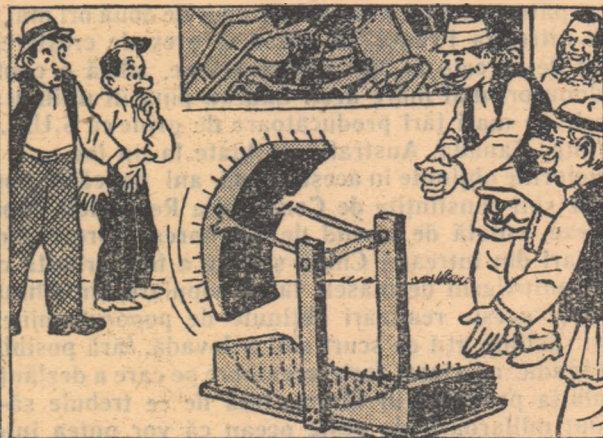
(Desen de F. Calafeteanu)

Țărani muncitori din Sarinasuf, raionul Tulcea:
— Nu-nchiriați mașini, măi frate?
Cei ce răspund de centrul de închiriat mașini și unelte:
— N-avem. Sînt nereparate.

Țărani muncitori:
— Unde fugi bre, moș Ardei?
Moș Ardei:
— Să-i ajut nișel pe ei.

Moș Ardei (către cei ce răspund de centrul de închiriat):
— Ce vă trebuie v-am dat.
Mașină de scărmanat.